

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis quarto mensis Aprilis, Anno Domini M. DCC. XLVIII.

M. JULIANO BUSSON, Doctore Medico, Præside.

An absque membranæ tympani aperturâ topica injici in concham possint?

I.

URIS interna à meatu auditorio dissociatur intergerino pariete, qui membrana tympani appellatur. Hæc pellicula est tenuis, pellucida, admodùm tensa, non tamen plana; etenim ex parte meatûs auditorii figuram habet cavam, convexam autem à parte ossis petrosi, ita ut ex basi rotundâ in acumen desinat in

tympano: variis inſtruitur lamellis ſibi invicem appoſitis & adhærentibus, quarum externa epidermidis, cutiſque, interna perioſtei ſuccingentis tympanum productio eſſe videtur. Illius eſt munus, ut motus ſonoros ad interiora tranſmittat oſſicula, malleum ſcilicet, incudem & ſtapedem, necnon impediat quominùs aër externus, ſordes, pulveres, inſecta & alia hujuſmodi in tympanum ingrediantur. Hinc patet quanti referat membranam tympani, ſi fieri poſſit, illibatam conſervare, quotieſcumque pus aut humoris decubitus concham internam opplet.

I I.

SI pus aut humor malignæ indolis diutiùs in tympano immoraretur, ad operationem confugiendum eſſet: membrana tympani inſtrumento idoneo incidenda. Alioquin ſtagnantis ichoris acrimonia poſſet ipſum & oſſa vicina erodere, corrumpere, cellulas proceſſûs maſtoïdis & labyrinthi parietes adoriri, undè auri labefactatæ eriperetur auditûs facultas, relictâ carie, quæ, ſenſim ſerpendo, tandem mortem inferret improviſam. Satiùs eſt igitur in quibuſdam caſibus membranæ tympani minùs parcere. Illâ enim perforatâ, humoribus tympani inquilinis ampla via reſerabitur, locus dabitur in illud injiciendi liquores deterſivos ſyringis ope. Fateamur oportet illa præcepta dictu quàm perſuaſu faciliora eſſe. Decantatæ operationis neceſſitas & tempus definiri in præſentibus aurium morbis vix queunt, cùm in latebris oſſeis malum incarceretur. Sapientis & periti eſt Medici morbi cauſas, ſymptomata, effectus, examinare, componere, ab ægro ſciſcitari an præter ſurditatem, ſenſum gravitatis tenſioniſque &c. in tympano ſentiat; nam, ſi iſtud humoribus turgeat, ipſius membrana retropellitur, tenditur, tenſioque ab ægrotante perſentitur. Sed etiamſi certa foret indicatio abceſſûs in auris cavo interiore deliteſcentis evacuandi, non illicò ad lanceolam properandum. Alia ſunt auxilia priùs tentanda.

I I I.

NATURALEM ſequi viam debemus per quam è tympano humor incluſus eliminari & concha detergi poteſt. Hæc via tuba Euſtachiana eſt: quo nomine inſignitur canalis

ſeu meatus partim oſſeus, partim cartilagineus, cujus oſculum alterum patet in tympano, alterum versùs nares poſticas; ibi internum tubæ latus margine ſemilunari cartilaginoſo terminatur. Per tubam Euſtachianam aër externus, qui naribus & ore hauritur, penetrare in concham internam, manere, rarefieri, exire, renovari poteſt : radii ſonori naribus & ore admiſſi huc intrant &, adulterato meatu auditorio, auditum expediunt. Quoniam autem iſta loca vaſculari membranâ induta ſunt, molliter laxata, lubricata & munda (quandiù cuncta bellè ſe habent) conſervantur. Veriſimile eſt per hunc canaliculum pus aut peregrinos humores in tympano incluſos poſſe in fauces ſtillare, ſi artis auxilio juventur, nempè topicis emollientibus ſimul & deterſivis auri admotis. Ad præſtantiorem medendi rationem, quæ his jungi debet, tranſvolemus.

I V.

UT efficaciùs fiat conchæ internæ deterſio, vaporis medicati in illam ſic intrudi per meatum Euſtachianum queunt. Æger vaporem aquæ mellitæ aut aliûs convenientis ore excipiat magno hauſtu : illicò ſpiritu cohibito narium pinnas digitis ritè premat : labium labio adducat, ita ut aëri intercludatur exitus : nunc muſculos exſpiratorios contrahendo aërem è pulmonibus in oris antrum fortiter propellat : aër undique in ore preſſus quâ data porta ruit, nempè per tubam Euſtachianam in tympanum ; illud opplet & ejus membranam retropellit : ſic vapor medicamentoſus cum aëre in concham truditur : ſæpè repetitis vaporis hauſtibus & expiratione artificiosâ, humor noxius, quo tympanum infarcitur, dilui poteſt & ad exeundum per tubam magis expeditus reddi. Aër, qui è pulmonibus vi quâdam intruſus fuit in tympanum, naturali quo pollet elatere in fauces reſilit, nec poteſt remeando non auferre mobiliores humorum in tympano ſtabulantium particulas. Huc accedit quod aër externus qui toto athmoſphæræ pondere incumbit in exteriorem membranæ tympani ſuperficiem, ut primùm os poſt niſum expiratorium aperitur, viribus præpolleat, illam agat, repellat, in priorem ſtatum reſtituat, ac proindè vim augeat aëris & vaporis medicamentoſi exitum è tympano in fauces molientium.

V.

OBJICIESNE hinc nimis periculosam esse membranæ tympani incisionem, illinc valdè nocivam aëris & vaporis per tubam Eustachianam in tympanum intromissionem, quæ sine violentiâ quâdam absolvi nequit? Num autem quicumque aurium abcessibus laborant infelici suæ sorti (ut fieri solet) permittendi? An præstat membranæ tympani suppurationem expectare, quàm, illam maturè incidendo, puri aut humoribus in conchâ internâ nidulantibus viam facere? Sed, antequàm ad operationem Chirurgicam deveniatur, vapores saluberrimos injicere per tubam Eustachianam non dubitandum: nil periculi est: hæc animadvertas, velim, quæ quotidiè accidunt, quoties nares emunguntur, ore licet aperto; dùm nares digitis stringuntur & musculi expiratorii aërem in narium cavos vibrant, ipsum etiam, eodem motu, per meatum Eustachianum in concham internam pellunt; sentis utramque tympani membranam fortiter pelli & distendi. Hæc sufficiunt, ut concludatur topica in concham auris internam injici posse, quamvis membrana tympani non perforetur.

Ergò absque membranæ tympani aperturâ topica injici in concham possunt.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Petrus Chevalier.

M. Franciscus Bernard.

M. Joannes le Thieullier.

M. Jacobus Verdelhan des Moles.

M. Claudius Person.

M. Ludovicus - Renatus Desbois.

M. Ludovicus - Petrus le Hoc.

M. Antonius - Nicolaus Guenault.

M. Paulus-Jacobus Maloüin, Regiæ Scientiarum Academiæ Socius, Regiusque Librorum Chymicorum Censor, necnon utriusque Pharmaciæ Professor designatus.

Proponebat Parisiis ALEXANDER-DIONYSIUS DIENERT, Meldensis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1748, à sextâ ad meridiem.

Typis QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1748.